

Hembygdens dag 18 augusti

Nr 3. Augusti 2019. Årgång 26

OMSLAGSBILDEN:

Den lövklädda portalen hälsar välkommen till årets Hembygdsdag vid Husby skola och Täppavallen söndagen den 18 augusti. Dagen startar traditionsenligt med friluftsgudstjänst.

Foto: Sven Eriksson

Glöm aldrig att berätta

Sannolikt har det med ålder att göra. Åtminstone var det så jag tänkte en afton i april i ett solvarmt uterum i Lerum utanför Göteborg. Liksom plötsligt kom det fråga på fråga från de båda vuxna barnen om hur det var förr. Och då med tonvikt på hur det var bara någon generation bort.

Jag åkte raka vägen hem och tittade bland alla papperna. Visst var det så att morfar Herbert, född i Gottröra 1900, på äldre dar hade uppmanats av något barnbarn att teckna ner delar av sitt levnadsöde.

Jovisst – där fanns hans minnen. Prydligt renskriva i efterhand.

Återigen läste jag. Och återigen förundrades jag över vilken makalös förändring Sverige genomgått sedan morfar Herbert föddes.

Skolgången var klar vid 13 års ålder. Sen var det bara att börja hjälpa till med försörjning. Så flöt det på. Sådär 40 år som lantarbetare och som brännare och lagerarbetare i lervarufabriken på Steninge. Och sedan drygt 20 år som lagerarbetare efter den överraskande flytten till Stockholm. Men i de nedskrivna raderna finns redan i tidig ålder en längtan att finna en annan väg. Om ett erbjudande i unga år om en plats i handelsboden hade passat in bättre, kanske livet för morfar Herbert hade blivit radikalt annorlunda.

Drömmar om ett annat liv har vi väl haft lite till mans. För några få kan de slå in. För de allra flesta stannar det vid drömmar. Och livet lunkar på som om det vore förutbestämt.

Men likaväl är det viktigt att berätta om drömmar och verklighet för vår växande generation. Just idag kanske det inte är så intressant, men rätt vad det är kommer frågorna och då är det förstås bra att vara beredd att berätta.

Jan-Peter Alm

TIDLÖSAN

UTGES AV:

Husby-Ärtinghundra Märsta
Hembygdsförening
195 91 Märsta

Bankgiro: 5400-5244

Swish: 123 513 73 36

UTKOMMER: 4 gånger per år.

TRYCK: PP-Tryck, Märsta

REDAKTION:

Agneta Nilsson, Marés Lendway,
Ulf Berndtson, Bo Klang, layout
Jan-Peter Alm, ansvarig utgivare

Manus mottages med tacksamhet.

Vi förbehåller oss rätten att i samarbete med författaren redigera det insända materialet.

E-post: marstahembygd@gmail.com

INNEHÅLL	Sid
Glöm aldrig att berätta	3
Steninge A-list spar både pengar och arbete	4
Endast skylten är kvar!	7
Det kom ett mail	8
Knutbira	9
Tidlösan väcker hemlängtan	10
Bin vid Husby skola	12
Valborg 2019	14
Spelmansmusik i blåsväder	16
Ett lyft för Husby skola	17
Församlingslyft	18
Hembygdens dag mm	19-20

BLI MEDLEM I VÅR FÖRENING

Medlemskapet berättigar till deltagande i alla evenemang, även de som inte är öppna för allmänheten, och du får Tidlösan i din brevlåda fyra gånger om året. Avgiften är 140 kronor om året och gäller för hela familjen.

Enklaste sättet att bli medlem är att sätta in avgiften på vårt Bankgiro med angivande av *namn och adress*. Skriv gärna *Ny medlem* som referens.

För mer information gå till föreningens hemsida: www.hembygd.se/husbyarlinghundra

Steninge A-list spar arbete och pengar

Steninge var sedan slutet på 1800-talet känt för sina trädgårdar som levererade färska grönsaker till huvudstaden. Än mer uppmärksammat blev det sedan Östen Schauman hade tagit över 1915 och lät bygga ut trädgårdarna till Nordens största. Inte minst satsade han på förnyelsen av växthusen, där 17 hus blev så stora att man där brukade jorden med häst.

Men stora växthus kräver ständigt underhåll. Växthusens fönster bars upp av spröjsar av trä. De behövde målas vart fjärde eller femte år. Det är både arbetskrävande och kostsamt. Utbytet av trasiga glas var också krävande. Mycket av målningen gjordes under vinterns lågsäsong i odlingen. I vart fall av det som kunde plockas in under tak.

PLÖJNING MED ARDENNERHÄST I VÄXTHUS

I de stora växthusen på Steninge. Foto: Hembygdsföreningens fotoarkiv

I mitten av 1930-talet hade Schaumans växthus börjat förfalla och den nye godsägaren sedan 1932, svensk-amerikanen Wolfgang Thomas investerade i ännu en förnyelse av växthusen. Thomas vistades växelvis om somrarna på Steninge och vintertiden i USA. Inte heller hans nya växthus stod för evigt. Snart krävde de dyrbart underhåll och renovering.

På Steninge kom någon på idén att man skulle kunna eliminera det ständiga kittandet och målandet om man klädde spröjsen med plåt. Saken diskuterades med smeden Kraft.

Man förklarade för honom hur man tänkte sig att det skulle se ut. Kraft tog fram sin tändsticksask och skissade fram en första ritning. Mer behövde han inte för att ta fram några prototyper. Med lite justeringar här och där hade man en list som borde duga. Listen togs fram i fler exemplar och sattes upp på prov under en tid. Det slog så väl ut att man bestämde sig för att renovera alla växthus med denna list.

Att hamra fram tusentals lister för hand lät sig inte göra. Kraft utvecklade verktyg till en press med vilken man kunde bocka till listerna och stansa hål för skruvarna. Maskinen ställdes i den för tillfället oanvända "ciderfabriken", före detta "lyxstallet". Där satte man skollediga ungdomar till att pressa lister på löpande band.

Det fick även godsägarens betjänt Carl Rundbladh göra, när godsägaren var i Amerika och inte efterfrågade upppassning.

Listerna tillverkades av aluminium och fick snart namnet *Steninge A-list*. Inspektör Tillanders son Bengt stansade A-list. "Listerna stansades fram med en tvåhands excenterpress. Det var en säker maskin, då man måste ha bägge händerna på spakarna för att maskinen skulle fungera", berättar Bengt. Grundmaterialet var 70 mm breda och 0.7 mm tjocka aluminiumband. Dom köptes i stora rullar från Norge. Den färdiga listens längd var 600 mm. Den stansades med hål i ändarna för att spikas eller skruvas i den gamla spröjsen.

Nu såg godsägare Thomas en ny affärsidé. A-list kunde säljas till landets många odlare. Marknadsföringen skulle lervarufabriken ta hand om. En säljbroschyr med bruksanvisning togs fram, för användning på mässor och att bipackas planteringskrukor till trädgårdsmästare runt om i landet.

Året var 1953. Redan nu var Steninge A-list ett varumärke och en produkt som måste skyddas. Disponent Nordströms svåger, ingenjör Bengt Hallenborg som tidvis arbetade på fabriken, fick upprätta ritningar till den färdiga produkten och skriva en patentansökan. Den registrerades av Patentverket i januari 1956. Vid den tiden hade dock Steninges egna växthus förvandlats till champinjonhus.

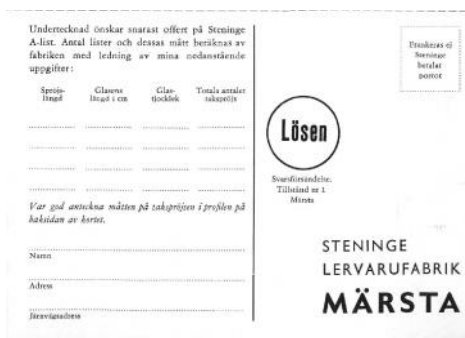
Reklambroschyren 1953

I en reklambroschyr från år 1953 nämns A-listen som "Patentsökt". För mig som filatelist och posthistoriker har broschyren en särskild knorr. Det är första gången ett företag i Märsta träffar avtal med posten om svarslösen: *Tillstånd nr 1 Märsta*. Samlaren i mig skulle gärna se en använd talong med adresser, stämplat och allt och därtill kvittering av ett antal inkomna svar. Svarslösen innebär att företaget kunde sända ut ett obegränsat antal erbjudanden, men bara behövde betala för de kort som kom tillbaka.

Produkten enligt reklambroschyren
Ofta trycktes dessa erbjudanden även i tidningar, på tunt papper. Postpersonen kallade dessa försändelser *fladderpost*. Jag tror inte att poststationsföreståndare Kruse i lilla Märsta hade behörighet att meddela detta tillstånd. Det måste med säkerhet ha hänskjutits till överordnade postmästare i Sollentuna. För övrigt hände allt detta samma år som Märsta samhälle fick lådbrevbäring. Tidigare var man hänvisad till att hämta sin post i fack eller över disk på postkontoret.

Giselher Naglitsch

Endast skylten är kvar!

Vi har det väl ordnat med skyltningen efter våra vägar. Det är för det mesta möjligt att hitta rätt även utan moderna påfund som GPS. Men ibland kan det gå till överdrift. Som efter väg 263 mellan Märsta och Sigtuna. Där finns fräscha skyltar från båda håll som visar vägen till Sundveda.

Så långt är väl allt frid och fröjd. Men det är inte lika mysigt för den som svänger av och efter bara några meter möts av en låst stoppbom. Och dessutom är hela Sundveda by sedan många år jämnad med marken. Inte ens ett litet torp finns kvar. Kanske är det dags att ta ner skylten!

Jan-Peter

E-postadress: marstahembygd@gmail.com
Hemsidaadress: www.hembygd.se/husbyarlinghundra
Facebook: **Husby-Ärtinghundra Märsta hembygdsförening**
Postadress: **Husby kyrkby 142, 195 91 Märsta**

Det kom ett mail

Christer Ekman i Sala hade ett samtal med vår ordförande Jan-Peter Alm:

*Hej och tack för trevligt samtal!
Här kommer de uppgifter som jag
har utav min gamle släkting.
Hans namn var Anders Vidlund och
hade Roten nr 137 och var soldat
vid ”Kongl Uplands Regemente”
och ”Hundrahärads kompani ”*

*Anders Vidlund var född i Lunda
(vet inte vad den platsen är) 1831 –
avled 1911 i Hagalund å Källsta
ägor i Husby-Erlinghundra.
De platser som jag har uppgifter
på där han ska ha haft sin bostad/
soldattorp är varierande.*

*Jag har även namn som jag har
noterat i olika dokument som jag
tror kan vara samma plats.
Kohlsta byar, Husby socken,
Källsta o Kohlsta byar, Hagalund i
Källsta i Husby-Erlinghundra*

*Jag söker efter platsen där han
ska ha varit bosatt och om det kan
finns någon karta var dessa
soldattorp fanns.*

*Det är ju nu många år sedan han
levde på denna plats som mycket
troligt idag ser helt annorlunda ut
– torpet kan t.ex vara rivet.
Men det hade varit trevligt om jag
kunde finna platsen.
Tacksam för den hjälp jag kan få.*

*Ordförande skickar det vidare till
Giselher Naglitsch och Bosse Klang*

*Hej ”hembygdare”
Har vi något vi kan bidra med för
att hjälpa Christer en bit på
vägen?*

Några dagar senare svarar Bosse:

*Nu har jag ”grottat” lite i kyrk-
böckerna och funnit följande:
Anders är född 23/8 1831 i
Gullebo, Lunda/A och han avlider
12/11 1911 och begravs den 19/11.
Den 27/11 dör hans änka och
begravs den 3/12 1911.
År 1854 flyttar han till Hagalund
under Kättsta och där han bor till
sin död 1911.*

*Ett år senare flyttar August Joel
Klang med familj in på Hagalund
och han kommer att kalla huset för
Jägarhem.*

*Jag bifogar en bild på August
Klangs hus som nu heter LFV 157.
Huset ligger utmed Bana 1. Man
åker förbi brandstationen i Kolsta
och en bondgård och sedan ligger
det på höger sida om inte Swedavia
har rivit det.*

En tid senare när jag är på väg till
Släktforsarmässan i Växjö, ringer
Christer och tackar för uppgifterna,
får vägbeskrivning till Kolsta och

säger att när jag har vägarna förbi ska
jag titta på huset som han gjorde i
slutet av september. Då tog han också
bilder på huset.

Bo Klang

Hagalund/Jägarhem/ LFV 157

Foto: Bo Klang

Knutbira

Jag sitter och bläddrar i en bok från en hembygdsförening söder om Stockholm och läser om knutbiran. Frågan är om något liknande fanns här i trakten. Hur som helst, detta utspelar sig i början av 1950-talet.

”De gamla farbröderna på Stureby vårdhem som önskade fukta sin strupe med en ”bira”, gick till affären (som låg strax intill) för att inhandla en flaska pilsner (utan att behöva betala pant). De tog denna viktiga butelj med sig ut i bersån bakom huset och drack där vad vi kallade en knutbira. Gick sedan in i affären och återlämnade flaskan med en elegant bugning och ett tack. Vinterkalla dagar låg pilsnerflaskorna på värmeelement för att, som butiksinnehavaren uttryckte sig, inte farbröderna skulle bli kalla och frusna. Detta kallar jag omtanke även om dem som bara handlade för en liten slant.”

Bo Klang

Tidlösan väcker hemlängtan

Det kom ett brev från Lysekil där den tidigare lärarinnan och Märstabor, Birgit Larsson bor. Hon "får lite hemlängtan" när Tidlösan dyker upp och med den minnena.

Varmt tack för Tidlösan! Jag låg precis och tänkte på den när Hemtjänsten kom in med posten och däribland Tidlösan. Då får jag lite "hemlängtan". Jag har ju bott i Märsta i 61 år. Nu är jag snart 91 år och har "bott" i min säng i åtta år. Mina länderyggsotor är svårt skadade.

Det är så många minnen som dyker upp när jag läser Tidlösan att jag inte vet var jag ska börja. Jag börjar tidigt 1950- tal då mina föräldrar flyttade från Lycksele till Märsta. De hade fått nys om att Anglemos affär var till salu så de slog till.

*Nils Larssons provisoriska butiks-
hall efter branden 1958.*

Min man och jag, lämnade Nyköping med bil med en knappt treveckors son liggande i en insatslåda av masonit i baksätet- och utan säkerhetsbälte, vilket inte fanns då. Allt gick bra, vi

fick bo i ett litet rött tvåvåningshus, bakom affären som hade vedspis, en gammaldags diskbänk och en kamin i "finrummet". På gården fanns en stor vedeldad tvätthö och en djup vattenbrunn som jag var livrädd för att trilla i.

Sedan flyttade vi till Söderhöjden. I samma hus fanns radioaffären och sedermera en hårfrisör. Radioaffären ägdes en tid av en Lyckselekille – jag är ju uppvuxen i Lycksele.

Scoutkårens början

Kul att se sitt namn i Tidlösan, men jag har inte samma minne som Guns syster. Jättetråkigt att Gun Andersson avled så tidigt. Jag minns att jag stod i vardagsrummet, tittade upp mot himlen och skrek att kunde inte vara sant. Trist att vara ensam när man får ett sådant meddelande.

Och så kan jag inte vara ense om Ingers uttalande om scoutkårens begynnelse. Inger bodde inte i Märsta då. Vad jag vet så flyttade hon dit sedan Gun avlidit för att stötta Maria.

Min version är att Ella och Sven-Erik Persson kontaktade Margareta och Bengt Gustavsson, vänner till mig. De kontaktade sedan mig och tillsammans med pastor Jan-Olof Berg startade vi Märsta Scoutkår.

Därefter kontaktade jag Gun och Anna Greta - mina kollegor som sen tog hand om Blåvingarna och min bror Sture (Sten – Sture Larsson) blev Vargungarnas ledare.

Vid 50-års jubileumet som firades i den nya lokalen bakom Coop som även jag var inbjuden till, fick vi ett grattisteleggram från kungen. Han var glad över att vi var den första kåren som hade flick- och pojkkåren under samma tak.

Så kul att se marknadsstånden i Husby. Elsa Jägstad och jag var med några år och sålde våra hemvävda mattor m m.

Jag skickar med mina scoutmärken – de första i Märsta samt de foton jag har annars åker de i soporna när jag

är borta. Jag har med ljus och lykta sökt ett foto av lärarkåren 12 stycken i hela Märsta elevantalet var då cirka 120 stycken och invånarantalet cirka 2000 om jag minns rätt. Jag fick ett enmånadersvikariat när vi kom till Märsta - det blev en ordinarie tjänst ända till pensionen.

Birgit Larsson, gör honnör och Sten-Sture Larsson med flaggan.

Flyttade till Lysekil

Min syster, Chatarina Pettersson var också involverad i scouterna, så även Barbro och Roland Klint. Roland är från Lysekil. Mina barn och jag följde ofta med familjen Klint hit till Lysekil på somrarna.

Min dotter Kickan träffade så småningom en kille från Lysekil. De var det första Märstaparet som gifte sig på Rådhuset i Sigtuna. När de hade bott här i drygt 30 år tyckte de att även jag skulle flytta hit men nog längtar jag "hem" ibland.

Birgit Larsson

Bin vid Husby skola

I april flyttade bina in vid Husby skola. Hembygdsföreningen har välvilligt ställt platsen till förfogande för Sigtunabiodlarna.

Sigtunabiodlarna eller Sigtunaortens Biodlareförening äger och sköter bigården.

Vår förening bildades 1975 genom en sammanslagning av Märsta Sigtuna Biodlarförening och Rosersbergs-ortens Biodlarförening. I dag är vi cirka 70 medlemmar och de flesta bor i Sigtuna kommun men vi har även medlemmar i angränsande kommuner.

Binas betydelse - pollinatör

Idag är medvetandet hos gemene man stort om binas betydelse – inte primärt som honungsproducent utan som pollinerare av våra växter. En påtagligt stor del av vår mat är helt beroende av binas pollinering. Utan bin försvinner flera av våra självklara delar på matbordet.

Det finns också en stor oro för binas hälsa efter många larmrapporter om bidöd. Hälsoläget för bina i Sverige är att betrakta som ganska gott. Största problemet är ett kvalster som finns spritt över i stort sett hela Sverige och finns i alla bisamhällen. Detta kvalster sprider virus som påverkar binas hälsa. En viss ökning av vinterdödligheten är en konsekvens.

Vinterförlusterna kompenseras genom att nya samhällen skapas – bina minskar inte i Sverige.

Odling med anor

För många är naturligtvis fortfarande honungen lika med bin. Rent historiskt är inte människan det enda däggdjuret som uppskattar honung. Långt innan vi började gå på två ben ingick den i vår kost. Tiotusen år gamla grottmålningar i Afrika och södra Europa visar hur våra förfäder drog ut på honungsjakt. De vilda binas bostäder fanns bland klippskrevor och i ihåliga träd. Den äldsta dokumenterade biodlingen finner man på inhuggna teckningar i gravar och tempel i Egypten, de gjordes för 4500 år sedan. Utveckling från honungsjakt till biodling har skett parallellt i många kulturer. I södra Europa började man tidigt tillverka bikupor av lera, vass och bark. I östra och norra Europa sågade man av de ihåliga träd där bin satt och bar hem till sin gård, dessa kallades bistockar och var den vanligaste bibostaden i Sverige ända fram till 1700-talet. Halmkupan kom i slutet av 1700-talet och under 1900-talet

kom den typ av ramkuper som används i dag och finns vid Hembygdsgården.

Intresserad av bin?

Om du är intresserad av att veta mer om bin eller rent av vill bli biodlare så ta gärna kontakt med vår förening. Vi har en hemsida sigtunabiodlarna.se. Under fliken kontakt kan du ställa frågor till oss eller anmäla intresse om medlemskap. Föreningen arrangerar ett antal träffar varje år. Merparten av träffarna sker vid Husby skola men också besök i medlemmars bigårdar för mer praktiskt arbete. När underlag finns för en kurs i biodling, arrangerar föreningen detta. Ofta sker det i samarbete med Studieförbundet Vuxenskolan. Kurserna innehåller både teoretiska och prakt-

iska inslag. Det praktiska innebär att med kurslärarens hjälp utför ingrepp i bisamhället.

Aktiviteter på hembygdsdagen

På hembygdsdagen kommer Sigtunabiodlarna ha en hel del aktiviteter.

Bland dessa kan nämnas:

- Visningskupa där kan du se bisamhällets alla familjemedlemmar på nära håll allt under ledning av en biodlare
- Tillverkning av bisalva
- Visning av olika sorters honung – färg och smak varierar beroende av vilken växt honungen kommer från.
- Smaka honung från Husby skola

Hoppas vi ses på hembygdsdagen!

Kurt Oldeskog

Bikupor vid Husby skola.

Foto: Jan-Peter Alm

Valborgseld trots blåst och torka

Tända eller inte tända! Det var en fråga som sysselsatte styrelsen och eldmästaren Fredrik Lundgren under valborgsmässoaftonens eftermiddag. Själva anledningen till funderingarna var förstås om det var möjligt, med hänsyn till blåst och torka, att tända årets traditionella valborgsmässoeld vid Husby skola. Efter ett gediget säkerhetsarbete med ordentlig bevakning kunde elden tändas som vanligt klockan 20.00.

Bild till höger: Samling på gårdsplanen och flaggan är i topp.

En av få valborgseldar som tändes.

Sångfåglarna under ledning av Eivor Pettersson.

Dessförinnan hade Sångfåglarna sjungit välkända vårsånger på skolans trappa, ordföranden hyllat våren inför rekordpublik. I torpet på Täppavallen serverades det varm buljong och i

skolan kunde den som ville köpa både fika och korv. Sammantaget alltså ett valborgsfirande helt i traditionens tecken.

Anders Rubensson, Karlskoga fyller muggen med rykande het buljong. Syster Anna-Karin Alm står på tur.

Text och foto: Jan-Peter Alm

Spelmansmusik i blåsväder

Den starka blåsten ställde till lite bekymmer för spelmansstämman musikanter. Men genom att flytta huvudgruppen från scenen till en någorlunda lugn plats intill lottståndet blev förhållandena acceptabla.

I lä av lottkiosken kunde spelmännen spela för några tappra åhörare.

Täppavallen och Husby kyrkby dränktes av klingade välkända toner. Publiken, inte så många som vi önskat, kunde njuta av bl. a dragspel och bas, gitarr och nyckelharpa. Efter ett par timmes fullmatad musik kom de första regnmolnen och i all hast flyttade musikanterna in i skolan och fortsatte spela som om ingenting hade hänt.

I samband med spelmansstämman hade hembygdsföreningen också annonserat loppis. Ett populärt inslag som lockade många sugna köpare.

Det var tredje året i rad som spelmansstämman arrangerades vid Husby skola. Alla gångerna har detta skett i samarbeten med Sigtuna kulturförening.

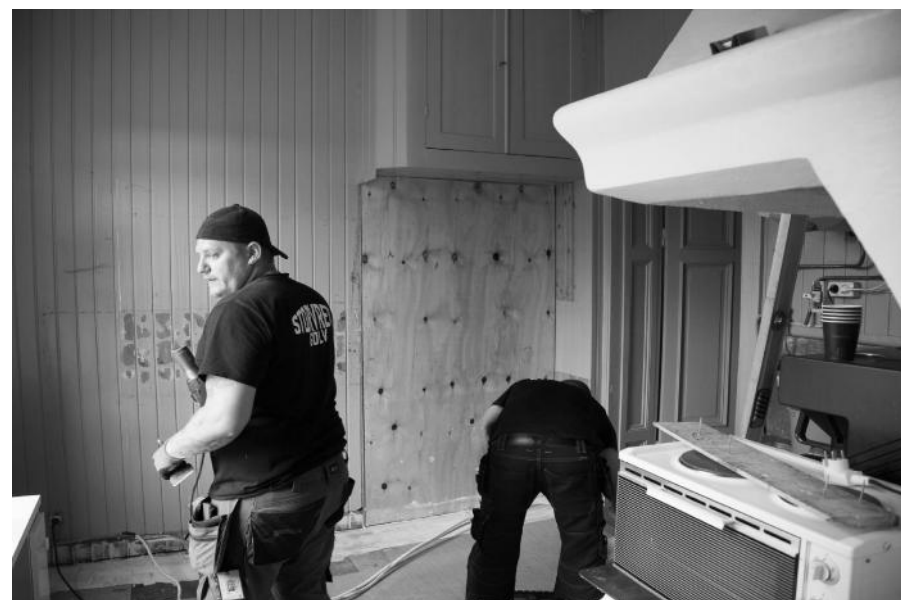
Inomhus var det betydligt behagligare och också fler som lyssnade och sjöng med i de välkända sångerna.

Text och foto: Jan-Peter Alm

Ett lyft för Husby skola

Länge har funderingarna kring en uppsnygning av Husby skola sysselsatt styrelse efter styrelse. Men ofta har det stupat på bristande ekonomi. Det som vållat mest bekymmer är golvet i stora salen. Men även övriga golv har egentligen behövt bytas ut. Därtill har önskemål om en diskmaskin seglat upp på prioriteringslistan. När så en uppmaning i Tidlösan resulterade i en grundplåt till diskmaskin, fick funderingarna ny aktualitet. Som en följd av bergvärmeinstallationen 2018 behövde det tas ett vattenprov.

Kommunens fastighetskontor, Komfast kom för att ta detta prov och tittade samtidigt runt i lokalerna. Självklart kunde vi då inte undanhålla våra funderingar kring nya golv. Det ena gav det andra och några månader senare var det klappat och klart. Byte av golvmaterial och ny köksinredning blev det glädjande resultatet. Under sommaren har Fam. Sundgren Bygg AB med underleverantörer sett till att Husby skola nu är fräschare än på mycket länge. Kolla själv - t ex genom ett besök på Hembygdens dag den 18 augusti.

Storvreta Golv ser till att köket får en ny linoleum-matta. Ny köksinredning kommer därefter att monteras.

Foto: Jan-Peter Alm

Församlingslyft

Det var ett tag sedan församlingsbladen damp ner i våra brevlådor eller hur?

Det man glömt saknar man ju inte men återupplever när det kommer i ens väg. Och det gjorde härförleden Husby-Ärlinghundras församlingsblads sommarupplaga 1983.

Omslagsbilden på den 4-sidiga A5-an pryds av vaktmästare Janne Andersson som "ger gräsmattan en sista ondulering före midsommar".

Något stort är på gång sommarens stora händelse i pastoratet blir utan tvekan pastorexpeditionens flyttning till Valsta centrum.

Onsdagen den 6 juli ska de nya lokalerna öppnas på Bragegatan 3. Att det blir ett lyft, kan man som läsare förstå. Flyttningen till nya och större lokaler gör att även Odensala, Vidbo, Skepptuna och Lunda församlingar kan inrymmas i samma lokaler. I fortsättningen kan personbevis beställas alla vardagar istället för endast på fredagar.

Bilderna i broschyren visar hur ett antal damer packar ner mycket papper och många pärmar i flyttlådor och hur Torsten Hedlund från Gellerstigs elektriska gör en sista installation i den nya lokalen.

AN

Lite hjärngympa. Vilka personer döljer sig bakom dessa namn?

Anne Todorslast
Karin Ramnefan
Sandor Spendere
Pat Mjälner
Stina Glosanen
V. Snenovsen
Sten Borflund

De rätta svaren offentliggörs på
Hembygdens dag

KALENDARIUM

18 augusti: Hembygdens dag 11.00 - 15.00

22 september: Öppet arkiv i Husby skola kl. 15.00

20 oktober: Allsång i Husby i Husby skola kl. 15.00

24 november: Tjuvstarta advent. Enkelt julbord och underhållning
i Husby skola kl. 15.00

Styrelsen sammanträder i regel första måndagen i månaden.

Öppet arkiv

Husby skola

Söndag 22 september kl. 15.00

Välkommen att botanisera runt i vårt digra fotoarkiv.
Kaffeservering

Allsång

Husby skola

Söndag

20 oktober

kl. 15.00

Välkommen att sjunga
med i välkända sånger
och visor.

Kaffeservering

Kurs i gårdsgårdsbygge på Täppavallen?

Är du intresserad av att lära dig att bygga en traditionsenlig svensk gårdsgård? Under våren planerar vi att hålla en endags-kurs i konsten att bygga gårdsgård i samarbete med Svenska gårdsgårdar.

Antalet deltagare max 9 personer samt en viss kursavgift. Medlemmar har förtur. För att gå vidare med förberedelserna behöver vi en uppfattning om det finns intresse.

Intresseanmälan till
agge.on44@gmail.com eller sms/
tel till 072-7346458

Hembygdens dag

Vid Husby skola och Täppavallen

Söndagen den 18 augusti kl. 11.00-15.00

Dagen inleds med friluftsgudstjänst kl. 11.00

Hela dagen: hantverk, lotterier, loppis, öppet skolmuseum,
kulturstig

Servering med kaffe och hembakat, korv, våfflor

Underhållning från scenen med Roffe Larsson

**Folkdans med
Märsta
folkdansgille
och Knivsta
folkdanslag**

**Kom och titta på
Sigtunaodlarnas
visningskupa, smaka
på honung och se till-
verkning av bisalva**

**Arr: Husby-
Ärlinghundra
Märsta
Hembygdsförening
i samarbete med
Föreningen Musik
för alla**